

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Prostorno planiranje i regionalni razvoj". Rad ima 15 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Uvod

Prostorno planiranje je interdisciplinarna naučna oblast i veština koja koristi integralni pristup uzimajući u obzir koncept održivog razvoja. Cilj integralnog pristupa je povezivanje različitih tematskih oblasti čiji se interesi prepliću na određenom prostoru.

Za tematske oblasti se najčešće koristi naziv sektori. Da bi prostorni planovi bili kvalitetni potrebno je analizirati određeni prostor sa različitih gledišta. Osnovne sektorske oblasti koje treba uzeti u obzir u procesu prostornog planiranja su: prirodni resursi, urbana i ruralna naselja, privreda, infrastruktura, javne službe, životna sredina, kulturna baština.

Predstavlja osnovni instrument za upravljanje prostornim razvojem, definisanjem politika planiranja, uređenja, korišćenja i zaštite prostora. U korelaciji sa drugim instrumentima za planiranje ekonomskog i socijalnog razvoja, prostornim planiranjem stvaraju se preduslovi za podsticanje i usmeravanje ukupnog razvoja nacionalnog prostora, koji ujedno predstavlja predmet planiranja, osnovnu vrednost i najvažniji resurs za budući razvoj.

Prostorno planiranje se bavi organizacijom, uređenjem i opremanjem nekog prostora kako bi stanovnici tog prostora kvalitetnije živeli.

Prostorno planiranje se sprovodi na različitim prostornim nivoima i to su:

lokalni,

regionalni i

državni.

Ova tri nivoa su regulisana nacionalnim zakonodavstvom. Na međunarodnom nivou se mogu izdvojiti:

transnacionalni,

kontinentalni i

svetski nivo.

Kontinentalni nivo u Evropi je u nadležnosti Saveta Evrope (CEMAT) i Evropske unije (Direkcija za regionalnu politiku Evropske komisije). Na kontinentalnom nivou, u Evropi, postoji nekoliko referentnih dokumenata iz oblasti prostornog planiranja: PPREU iz 1999. godine i Teritorijalna agenda iz 2007. godine. Neki značajan dokument iz oblasti prostornog planiranja je rezultat svake od CEMAT-ovih konferencija koje se održavaju svake treće godine počevši od 1970.

Na svetskom nivou neke organizacije Ujedinjenih nacija se bave problemima prostornog planiranja – UNDP, UN Habitat, UNCRD. Prekogranične i interregionalne aktivnosti u oblasti prostornog planiranja imaju za cilj saradnju lokalnih zajednica na međunarodnom nivou pri čemu se prekogranične aktivnosti odnose na oblasti u bilizini granica, dok se interregionalne aktivnosti odnose na saradnju geografski međusobno udaljenih oblasti koje nemaju zajedničku granicu.

Dva osnovna zakona koja definišu prostorno planiranje i nadležnosti u Republici Srbiji određuju dva nivoa upravljanja uz tendenciju jačanja lokalnog nivoa: Zakon o planiranju i izgradnji (2003. godina) i Zakon o LS (2002. godina).

Glavni evropski dokumenti od značaja za prostorno planiranje

Razvoj evropskih strategija i politika prostornog razvoja i planiranja odvijao se kroz aktivnosti dve centralne evropske organizacije – Savet Evrope i Evropsku uniju. Prvi značajan događaj bila je Evropska konferencija ministara nadležnih za prostorno planiranje (CEMAT), koja je održana 1970. godine u Bonu, a prvi značajan dokument bila je Evropska povelja o regionalnom/prostornom planiranju koja je usvojena tokom 6. Zasedanja CEMAT-a u Toremolinosu (Španija) 1983. godine. Evropska unija je politike prostornog razvoja i prostornog planiranja počela da razvija tek devedesetih godina. Glavna razlika između politika i dokumenata koje su donele ove dve političke organizacije odnosi se na prostorni obuhvat, gde je dokumentima CEMAT-a pokriven znatno veći broj evropskih zemalja. U suštinskom smislu, međutim, doneti dokumenti se međusobno dopunjuju. Zajednički činilac za sve donete dokumente je da ne postoji eksplicitna obaveznost njihovog sprovođenja, jer ni Savet Evrope ni Evropska unija nemaju nadležnost za prostorno planiranje. Ipak, ovi dokumenti su vremenom

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com